



دفتر مقام معظم رهبری  
www.rahbari.ir

## İslam İnkılabı Rehberi'nin Ülke Yetkilileri ve İslam Ülkeleri Elçilerine Hitaben Konuşmasının Tam Metni - 18 /Jul/ 2015

Bismillahirrahmanirrahim[1]

Alemlerin rabbına hamdü sena olsun

Seydimiz ve nebimiz Ebul Kasım Muhammed-i Mustafa'ya (saav) ve onun pak, Tayyib ve masum Ehlibeytine özellikle de Bakiyetullah (ac)'a ve müntaceb ashabına salatü selam olsun

Burada hazır bulunan siz bacı ve kardeşlere mübarek Ramazan bayramını tebrik ederim, özellikle siz saygıdeğer yetkililere ve konuklarımız İslam ülkelerinin muhterem elçilerine. Ayrıca tüm İran halkına, bütün dünya Müslümanlarına tebriklerimi bildiririm ve temennim odur ki Allah Tebarek ve Taala okuduğumuz bu duada “أَلَذَى جَعَلَتْهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيداً”[2] bu günü bütün Müslümanlar için bayram kılar. Ama bugün maalesef durum hiç de böyle değil.

Bugün İslam aleminde sorunlar çok fazladır. İslam Müslümanlar arasında bunca birlik ve bütünlüğü, kardeşliği vurgulamıştır; hatta Allah'ın ipine sımsıkı sarılmada, Allah'ın habline, ipine tek tek tutunmak mümkün iken ancak İslam bunu tavsiye etmiyor ve diyor ki “وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا”[3] Allah'ın ipine sıkıca camian, topluca sarılın, hep birlikte Allah'ın ipine sarılmak gerektiğini, bir olmaları gerektiğini tavsiye ediyor. Bunca vurgulamaya, bunca tavsiyeye rağmen bugün biz Müslümanlar ne yazık ki İslam'ın bu emrine uymuyoruz. Sonucu da gördüğümüz gibi budur. Ben burada İslam ülkelerinde tüm Müslüman fertlerden, özellikle de din alimleri, aydınlar, devlet yetkilileri, siyaset adamları, elitler, güzidelere ve her ketsen bu tefrika ve fitne olayında İslam ümmeti düşmanlarının hain ellerini görünüz, müşahede ediniz, bu tefrika normal değildir, bu tefrika zorla dayatılmıştır, bu tefrika telkin edilmektedir. Müslümanlar doğal olarak birbirlerinin yanında yaşayabilirler ve tecrübeler de şunu göstermiştir ki düşmanın vesveseleri, düşman'ın hilesi, düşman'ın habaseti için içinde olmadığı müddetçe (Müslümanlar) bir arada yaşamışlardır. Bunu biz kendi ülkemizde gördük, Irak'ta gördük, öteki İslam ülkelerinde de gördük.

Bu tefrikayı enjekte etmekte İslam alemine. Ama niçin? Çünkü büyük güçlerin çıkarları bu tefrikadadır. İslam ümmetinin bir bütün olmasını istemiyorlar, bu büyük gücün dünya güçler ufukunda belirmesini, kendini göstermesini istemiyorlar; istemiyorlar. Eğer İslam ümmeti bir bütün olsaydı, kendi ortak yönlerine vurgu yapsaydı, dünya siyaset sahasında hiç kuşkusuz bunca büyük nüfusuyla, dünyanın en kritik bölgelerinde bunca ülkeleriyle, bunca yer altı kaynakları ve zenginlikleriyle, bu doğal servetiyle, bu insani güç imkanlarıyla kendine has olurdu; eğer bizler birleşecek, vahdet içinde olsaydık işte böyle bir mesele tüm dünyayı kaplardı. Bunun tahakkuk bulmasını istemiyorlar. Siyonist İsrail rejimini bu bölgeye ektiler çünkü ihtilaf çıkarmak istiyorlardı, çünkü bölge ülkelerini kendi içlerinde meşgul etmek, çatıştırmak istiyorlardı.

Halklar ise Siyonist rejim karşısında direniş gösterdiler, yani teslim olmadılar, bu hususa dikkat ediniz! Onlarca yıl boyunca Siyonist İsrail rejimi ilk önce İngiltere'nin ve ardından Amerika'nın yardım ve katkılarıyla bu bölgede sürekli olarak her geçen gün kendi maddi gücünü artırırken bu süre içinde Müslüman devlet içerisinde bir takım zayıf yönetimler, bir takım münasebetsiz kişiler Siyonistlere taraf eğilim gösterdiler. Müslüman yönetimlerden ve İslam dünyası siyaset adamlarından bir çoğu bu cümleden bizim ülkemizdeki eski yönetim ve diğer bazıları gasıp, saldırgan, katil, savaş yanlısı, yayılmacı, Nil'den Fırat'a kadar amacını güden Siyonist rejimleyle. Böyle bir rejimle ilişki kurmuşlardı, düşmanlıkları büsbütün görmezlikten gelmişlerdi; fakat halklar hayır, halklar yüreklerinde halen gasıp ve işgalci Siyonist rejime karşı nefret duygusuna sahiplerdi. Halklar bu hususta yönetimlerin peşi sıra gitmediler. İşte bu mesele Amerika'ya bağımlı, Siyonist rejimle dost ve aynı kâseden yiyen



دفتر مقام معظم رهبری  
www.leader.ir

yönetimler için ağır bir meseleydi.

İşte bunu bozmak gerektiğini düşündüler, halkların dikkatini Siyonizm üzerinden dağıtmak istediler. Peki ne yaptılar? İşte bu iç savaşları ortaya çıkardılar, bu Şii-Sünni savaşlarını; el-Kaide, IŞİD ve benzeri cani örgütleri ortaya çıkararak, bizleri birbirimize düşürmek, halkları karşı karşıya getirmek istediler. Bu ise onların saldırgan ve hain ellere.

Amerikalılardan bazıları da kendi hatıra kitaplarında IŞİD'in oluşturulmasında, IŞİD'in yayılmasında, IŞİD'in kök salmasında[4] rol ifa ettiklerini itiraf etmekte ve bugün de destek vermekteler. Şimdi ise IŞİD karşıtı koalisyon oluşturmuşlar. Elbette şahsen ben bunun gerçekten de IŞİD karşıtı bir koalisyon olduğuna inanmıyorum; ama hala farz edelim ki böyle bir şey de olmuştur; meğer sadece IŞİD mi var? İslam ülkeleri etrafında beleşten elde ettikleri servetlerle faaliyet gösteren muhtelif gruplar var, faaliyet göstermekte, terörizmi yaymaktalar, patlamalar oluşturmakta, insanları öldürmekte, günahsız insanları sokak, çarşı, meydan, cami ve benzeri yerlerde yok etmekte. Halkların dikkatini dağıtmakta, birbirleriyle meşgul etmekte, Şia'yı Sünniye karşı, Sünniyi Şia'ya karşı, birilerini bu tarafta radikal, aşırı ve kavgacı eğitmekteler, parayla mecbur etmekte; bir grubu öbür yanda radikal, aşırı, kavgacı oluşturmaktalar ki bunları birbirinin canına salsın ve her biri de halktan bir kitleyi kendi peşine taksın. Siyonistler için bundan daha iyi ne olabilir? Siyonistler için bundan daha iyi ne olabilir? Uyanmalıyız! Bölgede nelerin olup bittiğine bakmalıyız.

Müstekbir güçlerin bu bölgedeki siyasetleri haince siyasetlerdir; açık bir hainlik var. Irak'ta müstekbir güçlerin siyasetleri, seçimlerden kaynaklanmış çoğunluktaki ve demokratik yönetimi devirmek yönündedir, zayıflatmak istiyorlar, kaos oluşturmak istiyorlar, çalışmasına engel olmak istiyorlar, Irak'ta Şii ve Sünni'yi bir birinin canına düşürmek istiyorlar. Biz bu olaylardan öncede Irak'ı görmüştük, Şiasıyla Sünnisiyle bir arada yaşıyorlardı, bir birinin yanında yaşıyorlardı, birbirleriyle evleniyorlardı, şimdi bugün kalkıp da birbirinin karşısında mı yer almaları gerekir, birbirlerine silah mı çekmeleri gerekiyor! Bunların son amaçları ise Irak'ı parçalamaktır. Bizim siyasetimiz bunun tam tersidir. Biz inanıyoruz ki Irak'ta seçimle iş başına gelmiş yönetimi takviye etmek gerekir, Irak'ta iç ihtilaflar oluşturanların karşısında durmak, mukavemet göstermek gerektiğine inanıyoruz, Irak'ın toprak bütünlüğünü korumak gerekir. Bu siyaset, müstekbirliğin izlediği siyasetin tam karşısında yer almıştır.

Suriye'de de müstekbirliğin siyasetleri ne pahasına olursa olsun Siyonizm karşısında direnmekle meşhur olan bir yönetimi devirmektir. Bizim siyaset ise bunun zıddıdır. Biz elbette Irakla, Suriye ile, Yemenle ile, Bahreyn ile, Lübnan ile ve diğer tüm ülkeler ile ilgili inanıyoruz ki asıl karar verici merciler o ülkelerin bizzat kendi halklarıdır. Dışarıdan ne biz ve ne de başkalarının halklarla ilgili karar verme hakkı yoktur. Halkların kendileri karar almalı. Bu bizim inancımızdır. Müstekbirliğin Suriye ile ilgili siyasetleri ise oturup halkların iradesi dışında, Siyonizm karşısında sağlam duruşuyla, direnişle tanınan, hem şimdiki cumhurbaşkanı ve hem de daha önceki cumhurbaşkanının yapay Siyonist İsrail rejimi karşısında duran halkın iradesinden kaynaklanmış bu hükümetin olmaması gerektiğini söylemesidir. Onların siyaseti budur. Biz ise buna hayır diyoruz, sloganı, hedefi ve amacı Siyonistler karşısında direnmek olan bir yönetimin varlığı İslam dünyası için bir ganimettir. Bizim Irak veya Suriye'de şahsi hiçbir çıkarımız yoktur, biz İslam dünyasının fikrindeyiz, biz İslam ümmetinin fikrindeyiz; işte bizim siyasetlerimiz, tutumumuz müstekbirlikle böyle tezat içindedir.

Lübnan'da yıllardır Siyonist İsrail rejimi Lübnan topraklarının önemli bir bölümünü işgal etmiş ve bunun karşısında Amerika liderliğindeki dünya müstekbirliği sessiz kalmıştı; rıza içerikli bir sessizlik. Daha sonra Lübnan milli müdafaa ve milli direniş güçlerinin en şerefli konumunda olan mümin ve fedakar bir direniş grubu ortaya çıktı, bugün Lübnan'daki direniş grubu ve Lübnan Hizbullah'ı bu gruptur, bunlar dünya sathında en şerefli ulusal direniş ve ulusal savunma güçleridir. Dünyada böylesine temiz, imanlı, fedakar ve başarılı olan çok az bir böyle direniş grubuna şahidiz ve şimdi bunların öldürülmesine azmetmiş ve bunları terörizmle suçlamaktalar. Hizbullah mı teröristtir? Lübnan'ın müdafaa güçleri mi teröristtir? Bunun adı terörist midir? Öyleyse tarih boyunca Fransa ve diğer bölgelerde siz Avrupalıların iftiharla söz ettiğiniz ve kendi vatanlarını savunan direniş güçleri de mi teröristlerdi? Saldırganlar karşısında direnen, müstekbirlik piyonları karşısında direnen ve fedakarlık gösteren güçler mi



teröristtir? Ardından çocuk katili, cani ve zalim Siyonist rejimin elini kardeş olarak, daimi dost olarak sıkıyorsunuz. İşte onların siyaseti budur.

دفتر مقام معظم رهبری  
www.leader.ir

Bizim Lübnan direnişine verdiğimiz desteğin nedeni şudur ki bunlar düşman karşısında gerçek manada bir direniş grubudurlar, bir müdafaa grubudurlar, yiğit bir grupturlar, fedakardırlar ve onların karşısında mukavemet etmekte. Eğer bunlar olmasaydı, günün birinde Sayda'ya kadar, Sayda'dan beriye kadar ve hatta Beyrut'un kendisine kadar ilerleyen İsrail şimdiye kadar Beyrut'u çoktan işgal etmişti, artık Lübnan diye bir şey kalmazdı. Direniş gücü bunların önünü tutmuştur. O zaman Amerika, Amerikalı sözde sadık ve doğru söyleyen! Alicenap siyasetçiler, kalkıp da bunlara terörist demekte ve İran'ı da terörizme destek vermekle suçlamaktalar. Terörizmin asıl destekçisi sizlersiniz. IŞİD'i harekete geçiren asıl sizlersiniz, terörist eğiten sizlersiniz, habis ve terörist siyonistleri kendi kol ve kanatları altına alan sizlersiniz, asıl terörist destekçisi sizsiniz. Teröriste destek vermek, himaye etmek suçundan sizler yargılanmalısınız. Bu mesele Yemen hakkında da geçerlidir, Bahreyn hakkında da geçerlidir, öteki ülkeler hakkında da geçerlidir.

Yemen'de ülkenin en kritik aşamasında siyasi bir boşluk oluşturmak amacıyla istifa eden ve ardından kadın kıyafeti giyerek firar eden o cumhurbaşkanının[5] meşruluğu olur mu? Böyle bir cumhurbaşkanının başka bir ülkeden ülkesine askeri saldırı düzenlenmesini ve ülke halkının katliam edilmesini istemeye hakkı mı var? Şu anda 4 aya yakın veya üç küsur aydır Yemen'i bombardıman etmekte. Kimi hedef alıyorlar? Camileri hedef alıyorlar, hastaneleri hedef alıyorlar, evleri hedef alıyorlar, suçsuz insanları öldürüyorlar, çocukları öldürüyorlar. İyi de peki bunların suçu ne?

İşte Amerika bunları savunuyor. Ben bugün namaz'da 'Ramazan bayramı namazında) da belittim ve dedim ki sizler şu an bile hata işlemektesiniz. Geçmiş hataları dile getiriyorlar ve 19 Ağustosla ilgili hata işlediklerini belirtiyorlar. Evet çok büyük hatalar işlediniz. Ama şu anda da aynı hataları işlemektesiniz. En diktatör yönetimlerle dostluk eli sıkışmaktasınız. Eliniz aynı tabağın içindedir. O zaman tepeden tırnağa kadar seçimle oluşmuş olan İslam Cumhuriyeti nizamını diktatörlüklü suçlamaktasınız! Şimdi siz insafılı mısınız? Siz Amerikalılar, siz Amerikalı siyaset adamları insafsızlıkta tavan yapmışsınız, insafsızlık içinde konuşmakta, yargıda bulunmaktasınız. Hatta en açık gerçeklerle ilgili bile, insan hayrete düşüyor bunların ne kadar yüzüstü olduğu hakkında. Halklarına seçim adını bile dillerine getirmesine izin vermeyen ( bu ülkelerin bazılarında sokak ve cadde ortasında seçimden söz eden biri olursa derhal tutuklayarak hapse atmakta ve belirsiz bir akıbete düşür etmekte) aynı tabak arkadaşı, kardeş, kardeşlik ahdi bağlamış ve o zaman 36 yıl boyunca 30 küsur seçim düzenleyen İran İslam Cumhuriyeti nizamını diktatörlükle suçluyorsunuz! Bunlara güven olur mu? Bizim bunlara güvenilmeyeceğini söylememizden gaye işte budur.

Bunlara güvenmek olmaz. Bunlar doğru bir laf ağızlarından çıkmayan kimselerdir. Bunlarda sadakat diye bir şey yoktur. Sayın cumhurbaşkanının da değindiği bu çetin sınavda[6] (gerçekten de hem cumhurbaşkanı ve hem de öteki yetkililer çok zahmet çektiler) onların sayısız ve sürekli sadakatsizlikleri gözler önüne serildi. Elbette yetkililerimiz buna karşı gerekli tavrı aldılar, bir defasında gerçekten de inkılapçı bir tavır takındılar, gayret gösterdiler ve bunu belli bir sonuca vardırıdılar ve bakalım kesin sonuç ne olacak.

İslam dünyasının bugün tek bir reçetesi var ve o da vahdettir. Ülkelerin kendi içinde de aynı reçete geçerlidir. Halklar birleşmeli, vahdet içinde olmalıdır. İran halkı birleşmelidir. Bu nükleer meseleler ve başka konularla ilgili olarak ikilik oluşmamalı. Ortada bir çalışma sürdürülüyor ve sorumluluk onu takip etmekte. İnşallah ulusal çıkarların gerektirdiği gibi teşhis edip işleri sürdürürler. Bunun için halk içerisinde ihtilaf ve ikilik oluşturulmamalı. Düşman bunu istiyor. Şu anda bile insan yabancıların bu konudaki propagandalarını takip edecek olursa görürler ki, onlar tarafından idare edilen bu radyo televizyonlar ve yaygara merkezlerinin sürekli olarak yaptıkları yayınlarda halk içerisinde ikilik ve ihtilaf çıkarılmasını hedeflediklerini görür. İkilik oluşmasına izin vermeyiniz, vahdeti koruyunuz, Birlikte olunuz.

İçeriden iktidar, kudret kaynamalı, Umumi ve sosyal takva da ferdi takva gibidir. Oruç'un takva için olduğu, oruç



ayının takva elde etme ayı olduğu ferdi takvada sizler muttaki olduğunuz zaman içerden koruma ve dokunmazlık elde ediyorsunuz. Aşı yaptıırıp kendinde koruma oluşturan kimse gibi. Bu şahıs mikroba bulaşmış bir muhite bile gidecek olursa o muhit artık onun üzerinde etkili olamıyor. En azından rahatlıkla etkili olmasına engel oluyor. Ferdi-takva işte böyle bir şeydir. Milli takva da bunun gibi. Eğer bir halk iten kendini gclendirirse, kendi ilmini, kendi sanayini, kendi imanını, kendi kültürünü takviye ederse artık dış gler onun üzerinde etkili olamaz. Bu reçeteye bugün bizlerin tmmzn amel etmemiz gerekir. İşlam dünyasının da bu reçeteye amel etmesi gerekir.

Allah'ım! Sen kendin bizlere, hidayet yolunu tanıma ve o yolu kat etme tevfiği nasip et.

Allah'ın selam ve rahmeti üzerinize olsun.

[1] - İşlam İnkılabı rehberinin konuşmasından önce cumharbaşkanı Hasan Ruhani bir konuşma yaptı.

[2] - Misbah-ı Kef'ami S. 416 – Bayram namazı kunut duasından

[3] - Al-ı İmran suresi 103 Ayetin bir bölümü

[4] - ABD Eski dışışleri bakanı Hillary Clinton'un hatıraları kitabından

[5] - Abd Rabbeh Mansur Hadi

[6] - Cumhurbaşkanı'nın nükleer görüşmelerle ilgili sözleri